

רע"פ 2361/17 - דניאל איסקייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2361/17

לפני:
המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
דניאל איסקייב

נגד

מדינת ישראל

המשיב:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 20.2.2017 בעפ"ג 53794-09-16 שניתן על ידי כבוד השופטים ד' ברלינר, א' נחליאלי-חיאט וס' יניב; בקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד ג'ורג' חילו

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת הבכירה ד' ברלינר, השופטת א' נחליאלי-חיאט והשופט ש' יניב) בעפ"ג 53794-09-16 מיום 20.2.2017, במסגרתו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט ד' בארי) בת"פ 55756-10-13 מיום 18.2.2016, ועל גזר דינו המשלים מיום 8.9.2016.

2. נגד המבקש הוגש כתב האישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים). על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.1.2013 החזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של כ-3 גרמים. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום. בית

משפט השלום גזר על המבקש חודש אחד של מאסר בפועל, ובמצטבר לעונש זה הפעיל שני עונשי מאסר על תנאי שהוטלו עליו בהליכים קודמים באופן חופף, כך שסך עונש המאסר בפועל שירצה יעמוד על 6 חודשים; 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים; ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים. לאחר מתן גזר הדין, ביקש המבקש להפנותו לממונה על עבודות השירות על מנת שישקול ריצוי עונשו בדרך זו. בית משפט השלום נעתר לבקשתו לפנים משורת הדין, אך המבקש לא התייצב בפני הממונה מספר פעמים, ועל כן לא ניתנה חוות דעתו. משכך, קבע בית משפט השלום בגזר דינו המשלים מיום 18.2.2016, כי המבקש ירצה את עונש המאסר כפי שנקבע לעיל.

3. בערעורו לבית המשפט המחוזי, המבקש שב וביקש להפנותו לממונה על עבודות השירות על מנת לבדוק את כשירותו. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשתו, והמבקש התייצב אצל הממונה וביצע את הבדיקות. בית המשפט המחוזי התייחס לחוות דעת הממונה, שציינה כי ביום 6.2.2017 התייצב המבקש ומסר בדיקת שתן לאיתור סמים אשר הייתה מהולה, ולכן לא ניתן היה להסיק ממנה מסקנות. עוד פורט כי המבקש קיבל הזדמנות נוספת לבצע בדיקה אצל הממונה, אך לא התייצב, וכי הממונה הסיק מהתנהלותו של המבקש כי הוא מבקש להסתיר את העובדה שהוא משתמש בסמים. בדיון בבית המשפט המחוזי, טען המבקש כי לא ניתן להסיק מהבדיקה המהולה שמסר כי הוא אכן השתמש בסמים, וכי הוא לא התייצב לבדיקה הנוספת מפני שהיה בנופש עם אשתו באילת. על כן, ביקש המבקש לשלחו פעם נוספת לממונה על עבודות השירות. בית המשפט המחוזי עמד על כך שהמבקש זכה להזדמנויות רבות להוכיח את התאמתו בפני הממונה על עבודות השירות – הן מבית משפט השלום והן מבית המשפט המחוזי – ולא ראה לנכון להעניק לו הזדמנות נוספת. בתוך כך, בית המשפט המחוזי הדגיש את העובדה שהמבקש העדיף את חופשתו באילת על פני התייצבותו אצל הממונה. על יסוד הדברים דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו להתייצב להליכי מיון אצל הממונה על עבודות השירות, וכן דחה את הערעור. מכאן הבקשה שלפניי.

4. בבקשתו זו, המבקש גורס כי בדיקת הסמים בעניינו הייתה מהולה, ולכן לא ניתן היה לקבוע כי הוא אכן השתמש בסמים. משכך, לשיטתו, לא היה הממונה על עבודות השירות מוסמך לפסול אותו מביצוע עבודות השירות. נוסף על כך, המבקש טוען כי הוא הורשע בהחזקה של 3.1 גרם חשיש בלבד, כי הוא הפסיק להשתמש בסמים, וכן כי התחתן ונולד לו בן – ולפיכך, לשיטתו, עונש המאסר בפועל שהוטל עליו יביא לפגיעה משמעותית בו ובמשפחתו. על יסוד האמור, עותר המבקש להפנותו לממונה לעבודות השירות פעם נוספת, ולהורות על שיבוצו בעבודות שירות חלף עונש המאסר בפועל.

5. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית – משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיקרה של הבקשה שלפניי הוא בעניינו הפרטני של המבקש, ואינני סבור כי הטעמים המנויים לעיל מתקיימים בה. בנוסף, הלכה היא, כי ערעור על אודות חומרת העונש אינו מקים עילה למתן רשות ערעור, זאת למעט מקרים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (12.3.2017)); רע"פ 459/17 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.1.2017); רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.1.2017)). נוכח העובדה שהעונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, ובפרט נוכח העובדה שבית משפט השלום הקל בעונשו של המבקש בכך שחפף את שני עונשי המאסר על תנאי שהופעלו בעניינו בגין עבירות קודמות, איני סבור כי יש מקום לקבל את הבקשה או להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

6. יתרה מזאת, אף בטענותיו של המבקש בנוגע לממונה על עבודות השירות לא מצאתי ממש. כידוע, סימן ב1

לפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), מאפשר לבית המשפט להורות כי נאשם שהוטל עליו מאסר לתקופה שאינה עולה על 6 חודשים, ישא את עונשו בדרך של עבודות שירות - וזאת בהסכמתם של הנאשם ושל הממונה על עבודות השירות. בית משפט זה התייחס לנפקותה של חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בנוגע להחלטה על שליחת נאשם לעבודות שירות חלף עונש מאסר בעבר, וקבע כי:

"תכליתה של חוות דעתו של הממונה היא לבחון את התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות, כאשר "במסגרת המלצתו לבית המשפט, אמור הממונה לשקול ולבחון את **האפשרות המעשית** להעסיק את הנידון בעבודות שירות. אין הוא אמור לשקול שיקולי ענישה, הנתונים לבית המשפט, ולו בלבד. תפקידו איננו לבחון האם ראוי כי הנידון יבצע את מאסרו בעבודות שירות, אלא האם הוא **מסוגל ומתאים** לביצוע עבודות כאלה" (ע"פ 779/08 מוסלי נ' מדינת ישראל, בפסקה 18 לחוות דעתה של השופטת א' פרוקצ'יה (1.4.2009) (ההדגשות במקור -א.ש.)). לפיכך, מקום בו קבע בית המשפט, כי הטלת עונש מאסר על דרך עבודות שירות אינה ראויה, נוכח חומרת מעשיו של המבקש, הרי שממילא התייתר הדין בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, העוסקת בהתאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות." (רע"פ 5177/14 זוארץ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.7.2014)).

בענייננו, בית משפט השלום נעתר, לפני משורת הדין, לבקשתו של המבקש להפנותו לממונה על עבודות השירות לאחר מתן גזר הדין. המבקש מיאן להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות מספר פעמים, וכאשר לבסוף התייצב מסר בדיקת שתן מדוללת ואף לא התייצב במועד נוסף שנקבע לו אצל הממונה. משכך, מצאו הן בית משפט השלום והן בית המשפט המחוזי כי ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות אינו מתאים ואינו ראוי בענייננו של המבקש, ולכן לא הורו על הפנייתו לממונה על עבודות השירות פעם נוספת. סבורני, כי התנהלותו של המבקש בהליך המיון לעבודות השירות לא אפשרה לממונה לחוות דעתו על התאמתו של המבקש לביצוע עונשו על דרך של עבודות שירות - חוות דעת המהווה תנאי הכרחי לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות בהתאם לסעיף 51ב(1) לחוק העונשין. לפיכך, לא מצאתי כל פגם בקביעותיהם של הערכאות הקודמות, ואף לא מצאתי מקום להיעתר לבקשתו להפנותו פעם נוספת לממונה על עבודות השירות (והשוו: רע"פ 785/16 מוסה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.1.2016)). לפיכך, דין הבקשה להידחות.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, כ"ג באדר התשע"ז (21.3.2017).

